

Sukupuolikysymysten Opettaminen

Kirj. THEODORE

SUKUPUOLIKYSYMYSTEN opettaminen oikealta pohjalta on hyvin alkuasteilla. Ja voidaan täydellä syyllä sanoa, että perusteellista ja todellista sukupuolioletusta ei ole aikakautemme nuorisolla juuri nimeksikään mahdollisuutta saada. Sukupuolikysymystä on pidetty vuosisatoja ja edelleenkin suurelta osalta pidetään, jonain sellaisena kysymyksenä, josta ei saa julkisesti puhua. Väitetään, että parhaimmissakaan amerikalaisissa kollegioissa ei juuri nimeksikään opeteta sukupuolielämän terveystoppia, puhumattakaan perusteellisemmasta sukupuolisuhteiden selvittelystä.

Tämä tuntuu lähemmin ajateltuna hyvin ihmeelliseltä. Aivan naurettavaa on ajatuskin siitä, että tulisi hävetä ja välttää puhumista ja opetusta nuorisollekin kysymyksestä, joka on yksi tärkeimpiä ihmiselämässä. Hävetä avonaisesti puhumasta kysymyksestä, joka on luonnollista ja olemassaolomme perusehto, se ei saisi kuulua aikakautemme ihmisille.

Syyllisenä siihen, että sukupuolikysymyksiä pidetään salaisina ja niistä julkista keskustelua rumana, voidaan kai suurelta osalta pitää kirkon pimitysoppeja. Ne taas puolestaan on yritetty aina sovittaa mahdollisimman tarkoin palvelemaan hallitsevien luokkien asiaa. Hallitseville luokille kautta aikojen on ollut edullista, että kansa on ollut mahdollisimman tietämätöntä, niin sukupuolikysymyksissä kuin muissakin. Kirkko on koettanut pitää koko sukupuolikysymystä ylemmän olennon johdatuksen alaiseksi kuuluvana, josta ihminen ei saisi tietää mitään.

Niin paljon kuin tekopyhät kirkon pylväät ja muut ovatkin vastustaneet sukupuolikasvatusta, tietää nykypäivien keskinkertainen kansa siitä josentään enemmän kuin se tiesi parikymmentä vuotta takaperin. Mutta kuitenkin se vielä tietää sängen vähän. Keskinkertainen työläisäiti ja isä ei kykene, valkka tahtoisikin, perusteellisempaa sukupuolioletusta lapselleen antamaan, vaan täytyy heidän lähettää lapsensa maailmalle tämän kysymyksen suhteen tietämättömänä ja sattumien varaan. Vuosisatoja kestä-

nyt puritaaninen hiljaisuus kalkeen suhteen, mikä koskee sukupuolisuutta, ei ole voinut muuttua äkkiä avonaiseksi kysymykseksi.

Mutta, kuten sanottu, on tämänkin kysymyksen suhteen menty eteenpäin, joskin hitaasti. Muutamista sukupuolikysymysten uranuurtajista mainittakoon Margaret Sanger, joka on tullut kuuluisaksi synnytyksrajoituksen opettajana ja edistäjänä. Bertrant Russell on kirjoittanut paljon huomiota ansaitsevaa sukupuolikysymyksistä. Tuomari Ben Lindsay on tullut kuuluisaksi "toveruusaviolliittojen" puolesta kirjoittamisesta ja puhumisesta. Ja aivan viime vuosina on ilmennyt siellä ja täällä yksilöitä, jotka ovat melko avomielisesti uskaltaneet käydä käsiksi sukupuolikysymyksiin. Paljon tosin kirjoitusten joukossa on ollut ja tulee edelleen olemaan pötyä, mutta on joukossa sentään ollut sellaisitakin, jolla voidaan sanoa olleen arvoa.

Käsityksen saaminen vain pintapuolisessa muodossa siitä, että sukupuolisuus kaikkine eri ilmenemismuotoineen on luonnollista, on johtanut suuren osan puritaanisesta ahdasmielisydestä villiin ja mitään rajoja näkemättömään sukupuolihurjasteluun. Tämä puolestaan on vieläkin tuhoisampaa kuin edellinen. Tosi-asioiden valossa voidaan todistaa, että sukupuolikysymyksen liian keveältä kannalta ottaminen ja sukupuolisuuden alentaminen villiin hurjastelun välineeksi, kuolettaa ihmisestä kokonaan yhden voimakkaimman elämänhalun ja tarmon synnyttäjän, sukupuolirakkauden.

Kirkko tappelee vieläkin sukupuolioletusta vastaan, kuten yleensä kaiken todellisen tietoisuuden opettamista vastaan. Omistava luokka, jonka uskollinen asianajaja kirkko edelleen on ja tulee aina olemaan, näkee itselleen edulliseksi pitää työväenluokka tässäkin kysymyksessä tietämättömyydessä. Surkuteltavinta kaikessa on se, että työväenluokan keskuudessa vielä niin suurelta osalta, niidenkin taholta, jotka tykkäävät kantaa tietoisena tai ainakin tietoisuuteen pyrkivän nimeä, pidetään sukupuolikysymystä jonain hyvin arkana kysymyksenä, josta saisi korkeintaan puhua "puolella

suulla". Suuri osa pitää sitä vain sellaisena keskustelua ansaitsemattomana sivukysymyksenä. Enemmistö näyttää ajattelevan, että katuojia on parhain paikka oppia sukupuolisuuden ja elinopin totuuksia. Mutta kuitenkin katuojia on kurjin koulu, mitä tämän kysymyksen opiskelemiseen voi olla.

Tosiasiat puhuvat katkeraa kieltä. Yksistään New Yorkin kaupungissa toimitetaan kesken-synnytyksiä vuosittain noin 250,000, joiden johdosta yli 5,000 naista menettää henkensä. Nämä numerot käsittävät siis ainoastaan yhden Yhdysvaltain kaupungin ja nekään eivät näytä alastonta totuutta, sillä kesken-synnytyksiä toimitetaan kalkkialla paljon siten, ettei niistä voida koskaan tilastoihin numeroita saada. Koska kesken-synnytys on sangen tuhoisa naisen terveydelle, niin puhuvat numerot kauhistuttavaa kieltä, vaikka ei kuolemlakaan otettaisi lukuun. Tällaisia terveyden ja ihmiselämän tuhoa osoittavia numeroita ei meidän tarvitsisi kauhistuksella katsella, jos perinpohjaisempi tietoisuus sukupuolikysymyksistä olisi yleistä.

Vieläkin kauhistuttavampaa kieltä puhuvat numerot sukupuolitaudeista. Väitetään, että keskimäärin noin 85 prosenttia Yhdysvaltain kansasta on sukupuolitauteja sairastaneita ja siis niiden uhreja. Vieläpä osalta tahdotaan tuotakin laskelmaa pitää liian alhaisena. Kuitenkin pienempikin numero saattaisi jo ajattelevan ihmisen vakavasti ajattelemaan tilanteen johdosta. Ja kun käsitämme, että tuollaisista tilastoista emme kuulisi mitään jos sukupuolikysymysten tuntemus olisi yleisempää ja perinpohjaisempaa, niin emme voi pitää sukupuolioletusta arvottomana kysymyksenä.

Onnettomia aviopareja, joilla kuitenkin ei ole rohkeutta edes erota, on liian paljon. Tähänkin suurin syyllinen on sukupuolinen väärineläminen ja sukupuolikysymysten tuntemuksen puute. Eikä ole ihme vaikka näin, sillä kuten Havelock Ellis sanoo: "Me emme opeta tyttärillemme muuta kuin että heistä tulee vaimoja ja äitejä. Pojat tietävät sukupuolikysymyksistä ainoastaan sen mitä katuojissa oppivat."

Asiaintilaa voidaan korjata ainoastaan kasvatustyön ja opetuksen kautta. On sukupuoliasioita, joita tulee opettaa jo 6-vuotias lapsi tuntemaan.

Jos 3-vuotias lapsi käsittelee sukupuolieli-

mään, ei häntä tule yrittää estää siitä kovuudella. Sellainen lisäksi vain uteliaisuutta. Sitävastoin tulee kieltö tapahtua samaten kuin kieltäisi koskemasta kuumaa uunია. "Usein lapsen teot, jotka näyttävät aiheutuvan sukupuolisista motiiveista, johtuvat vain leikkittelyhalusta tai uteliaisuudesta," sanovat asiantuntijat. Lapsen uteliaisuus siitä, että mistä lapset tulevat ja vastakkaisen sukupuolen ruumiinrakenteen suhteen, ei ole muuta kuin luonnollinen halu tietää tärkeitä totuuksia.

Jo 6-vuotiaana väitetään olevan tarpeellista selittää lapselle pääasiallinen ero eri sukupuolien välillä ja elimille tulee antaa tieteelliset nimitykset. Yleinen muiden ruumiinosien ja niiden toiminnan selittäminen on hyvää alkuvalmistelu lapselle, uuden elämän alkamisen ja kehittymisen kertomiseen. Viimeksimainittu on yhdistettävä yleiseen elinten toiminnan ja anatomian selittämiseen. Täytyy antaa lapsen ymmärtää, että minkään elimen toiminta ei ole tavallista verenkiertoa tai ruuansulatusta kummallisempaa. Vanhempien tulee aina ehtiä kertoamaan lapselleen ihmiselämän kehitys, siittämisestä alkaen, ennen kuin lapsi ehtii kuulla muualta vääriä ja harhaan johtavia selityksiä.

Sekä kasvien että eläinten siittämistä ja sukunsa jatkamista on hyvä käyttää esimerkkeinä ja valaistuksena, ihmiselämän syntymistä ja kehittymistä selostettaessa. Mitä selvempänä ja yksinkertaisempänä lapsi jo nuorena alkaa luonnon toiminnan nähdä, sen parempi se on hänen omalle tulevaisuudelleen.

Elämänopista ja elinopista tulee antaa jo 6-vuotiaallekin alkeisläksyjä. Niiden opettaminen tulee yhdistää historian, maantieteen ja luonnontieteen yhteyteen. Yleensä on yritettävä saada lapsessa heräämään uteliaisuutta ja tiedonhalua. Ja kun lapsi on 12-vuotias, tulee hänelle alkaa antaa opetusta niissä anatomiallisissa ja elimellisissä muutoksissa, jotka alkavat hänen edessään olla. Sukupuolielämän heräämisestä ja sukupuolielinten toiminnasta ei saa arkailla puhua.

Tärkein opetusajassa on 15:sta 18:aan ikävuoteen. Se on aika, jolloin tytöissä ja pojissa herää sukupuolielämä ja jolla ajalla tapahtuvat huomattavimmat elimelliset muutokset. Tällä ajalla myös kasvaa uusia haluja ja vaatimuksia. Tällöin tulee antaa kaikki mahdollisuudet oman

ja toisen sukupuolen tuntemiseen perinpohjaisesti. Tällä ajalla tulee neitosisä ja nuorukaisia ajatella jo melkein täysikasvuina, sillä sitähän he alkavat olla. Itse- ja sukupuolisuojeleksen perusteet on heille tehtävä selväksi. Heille on selitettävä, että se ristiriitaisuus, jonka keskellä heidän on taisteltava halujensa ja puhtauden pyrkimysten ristiaallokossa, ei ole yksin heitä kohtaavia, vaan joiden lävitse täytyy jokaisen kulkea. Täytyy osoittaa, että heidän tulevaisuuden onnensa paljon riippuu tahdon lujouden voimasta voida torjua esiintulevia ja houkuttelevia haluja ja itsehallinnasta suurempien tarkoituksien ja oman onnensa hyväksi.

Kasvavalle nuorisolle on annettava vapautta niin paljon kuin mahdollista, opetuksen lisäksi. Nuoria on johdettava urheiluun, opiskeluun ja vapaaseen seurusteluun. Heidät tulee opettaa tuntemaan ero eläimen ja ihmisen välillä. Täytyy tehdä selväksi, että eläin tekee kaiken harkitsemattomasti, yksinomaan vaistojensa ja vietiensä määräyksestä, jotavastoin ihmisen täytyy pyrkiä tietoisesti johtamaan ja määrittelemään jokaista toimintaansa. Nuoret on ohjattava ymmärtämään, että kieltäytyminen kuuntelemasta himojensa ääntä ei loukkaa heitä, vaan sitävastoin takaa suurempia mahdollisuuksia tulevaisuuden elämäniloille ja -nautinnoille.

Perusta oikealle, tieteelliselle ja järjestelmälliselle elämänopille voidaan laskea siten, että eri sukupuoliin kuuluvien nuorten annetaan vapaasti seurustella, annettavan perusteellisen opetuksen lisäksi. Pelittelemättömistä elämän totuuksista kiinni saanut ei niinkään helposti horjahda kilhoitusten ja väärin kutsumusten valtaan, vaan kykenee hän harkitsemaan miten tulee menetellä ja miksi juuri niin tulee menetellä.

Tiedemiehet väittävät, että nuorisolle olisi tehtävä selväksi kaksi tärkeää asiaa, jotka ovat: 1) sukupuoliyhdyntä on terveellinen, luonnon vaatima toimitus; 2) siitä kieltäytyminen ja itsehillinnän harjoittelu on parhainta valmistautumista sukupuolitoveruuteen.

Ainoastaan osa tiedemiehistä väittää pitkäaikaisen kieltäytymisen sukupuoliyhdyntästä olevan yleistä terveyttä heikentävää ja yksikään ei väitä että se olisi sitä ainakaan kasvavalle nuorisolle. American Medical Association on

antanut julistuksen, että sukupuoliyhdyntästä kieltäytyminen on sopusoinnussa hyvän terveyden kanssa ja parhain keino sukupuolitautiin leviämisen ehkäisemiseksi. Ja juuri tällaiset asiat ovat tärkeitä nuorten tietää. He kuuntelevat mieluummin tieteellisiä totuuksia kuin perusteettomia moraalisaarvoja.

Nuorille miehille olisi mitä tärkeintä opettaa, että kieltäytyminen menemästä prostituuttien ja kaikille eroituksetta antautuvien tyttöjen kanssa on perustan laskemista keskinäiselle mieltymykselle ja luottavaisuudelle perustuvalla sukupuolitoveruudelle. Edellä mainittujen kanssa yhteydestä kieltäytymistä ei olisi noudatettava ainoastaan ihmiskuntaa sekä ruumiillisesti että henkisesti heikentävien sukupuolitautiin pelosta, mutta myös henkisen tasapainon säilyttämiseksi ja puhtaasta sukupuolitoveruudesta mahdollisimman suuren nautinnon saavuttamiseksi.

Mutta vallitseva järjestelmä asettaa tässäkin esteitä oikean suunnan seuraamiselle. Kun miehuus ja naisellisuus on nuorukaisessa ja neitosesä saavuttanut täydellisyytensä, ilmaisee sukupuoliisuus itsensä yhä voimakkaammin. Mitä on tehtävä jos kodin perustamiselle ei tällöin ole mahdollisuuksia? kysyttänee. Eikö tällöin jää ainoaksi menetelmäksi ottaa kiinni kenet saa, joka niin yleisesti on käytännössä?

Sukupuoliasoista ja yhteiskunnallisesta tilanteesta tietoinen ei joudu umpikujaan tällöinkään. Kun sukupuolinen kypsyy on saavuttanut täydellisyytensä on etsittävä seurustelutoveri, jos löytää sellaista, johon mieltymystä tuntee. Siksi kunnes sellaisen löytää on muistettava mainittua American Medical Associationin julistusta.

Vaikkei olisi mahdollisuuksia yhteisen kodin perustamiselle, niin siitä huolimatta voi kaksi samanarvoiseksi toisensa tuntevaa ja puhdasta nuorukaista seurustella täydellisesti toistensa kanssa, vahingoittamatta itseään tai toisia, varsinaisen yhteiselämänsä ulkopuolella. Ja meidän tulisi jokaisen oppia käsittämään se seikka, että ilman lainmukaista avioliiton solmiamista tulisi jokaisella olla oikeus elää täydellisessä sukupuolitoveruudessa kuten avioliittotutuneekin. Tuomari Lindsey onkin ollut huomattavin porvarillisista uudistajista, joka on kirjoittanut ja puhunut toveruusavioliittojen puolesta. Vasta

vähintään vuoden yhteiselämän jälestä ajattelee Lindsey olevan sopivaa vahvistaa avioliitto lujemmilla ulkonaisilla siteillä. Ja me käsitämme, että ulkonaiset siteet eivät todellisuudessa merkitse koskaan mitään, eivätkä onnea lisää sukupuolitoveruudessa. Keskinäinen vapaa toveruus on kaunein ja eniten onnea tarjoava. Ulkonaisten kahleiden sitoma liitto on kauhea kuritus, jos puuttuu yhteisymmärrys ja keskinäinen mieltymys.

Keskinäiselle vapaalle tahdolle perustuvan ja puhtaana, vaikka läheisemmänkin, sukupuoliseurustelun jäljestä ei kumpikaan ole huonompi, vaikka syystä tai toisesta se täytyisi katkaista ja etsiä toista. Ilahduttavaa onkin panna merkille, että vapaampi sukupuoliseurustelu, joka ei pelkää päivänvaloa, on lisääntymässä. Ja toivottavaa olisi, että kehitys tässä suhteessa tekisi nopeasti työtään oikeaan suuntaan, jolloin Yhdysvallat lakkaisi tuottamasta vuosittain 250,000 prostituuttia ja siitä moninkertaisen määrän johtamasta nuorukaisia sukupuolitautilien uhreiksi ja villiin itsensä turmelemaan sukupuolihurjasteluun.

Arvaamattoman tärkeää on siis sukupuoliopetuksen antaminen nuorisolle, sillä perusteista tietoinen voi itse ohjata elämäänsä ja tekojansa. Kuitenkaan ei täydellisempikään tietoisuus voi koskaan kaikkia johtaa oikeaan. Tilanteet, olosuhteet ja kaikki seikat ovat niin erilaisia. Nuori veri virtaa voimakkaasti. Miehen ja naisen suhde toisiinsa on sama kevään kukkien puistoissamme tuoksuissa kuin se on ollut Egyptin pyramiidien suojissa. Sukupuolivaisto on järjestyksessä toinen ihmisen voimakkaimmista vaistoista. Kun voimakkaat luonnolliset vaatimukset pakoittavat ja etsivät ulospääsytieta, on nuoriso opetettava ohjaamaan ne oikeaan suuntaan.

Ei ole syytä pyrkiä salaamaan sukupuoliyksymyksiä, koska niiden ymmärtämisestä riippuu, ei ainoastaan yksilöiden kohtalot, vaan myös koihmiskunnankin tulevaisuus suurelta osalta. Jos joukko nuoria olisi matkalla tuntemattomaan erämaahan, niin emmehän kukaan kieltäisi heiltä karttoja ja kompassia mukaan. Pyrkikäämme myös lapsemme ja nuorisomme varustamaan mitä parhaimmilla kompassilla ja tarkimmilla kartoilla elämän laajoilla ulapoilla matkustamista varten, antamalla heille mahdollisimman perinpohjaista opetusta sukupuoliyksymyksissä, kuten muissakin.

Sukupuolinen tietämättömyys on johtanut ihmisiä liian paljon tuhoon ja turmloon. Ja turmion uhreiksi tästäkin syystä joutuvat etupäässä juuri luokkamme nuoret. Kapitalistisen järjestelmän tukipylväät, kirkon avustamana, yrittävät pitää niin paljon kuin mahdollista luonnollisuuksia salaisuuksina. Ja niinpä perusteellista opetusta sukupuoliyksymyksessäkään ei voida odottaa muualta kuin työväenluokan valistuneen osan keskuudesta lähtenyt. Sen antamiseen on parhaan kykynsä mukaan pyrittävä jokaisen työläisvanhemman, oman lapsensa tulevaisuuden tähden ja puhtaamman sukupolven kasvattamiseksi.

Kapitalistinen järjestelmä on kaikessa luokkamme ja yleensä ihmisonnen tiellä. Sen alaisena ei voida koskaan toivoa sukupuolielämästäkään sitä nautintoa kuin siitä tulevan yhteiskunnan korkeimmilla tiedoilla varustettu ihmiskunta saa. Mutta kuitenkin riippuu paljon nuorisomme ja koko luokkamme tulevaisuuden onni sukupuoliolien oikein ymmärtämisestä, joten sukupuoliopetus on arvaamattoman suurimerkityksellistä.

Ahteriseilurina

*He läksivät. Ja minä jäin,
kuin hirteen roikkumaan.
Voi veikkoset, mun mielestäin,
jo pila riittää saa.*

*Jo lykkäs myrskyn kerrakseen,
sai iskun ihminen.
Mun työni vain on tarpeeseen.
Ma itse tarpeen en.*

*Siis totuus tää, taas pulpahtaa.
Vain työstäs maksetaan!
Toki hintaa sen, myös ponnistaa,
kai korkeemmalle saan?*

*Mutt' se ei nouse, ennen ei,
kun kaikki tuntee lain.
"Vain joukkovoima meidät vei,
sen säätäjiksi ain!"*

Albin Eero.